

Til nr. 2

I forbindelse med forslaget om indsættelse af et nyt 3. pkt. i § 1, stk. 3, foreslås en redaktionel ændring af § 1, stk. 3, 2. pkt., for at gøre den samlede bestemmelse mere læsevenlig.

Til nr. 3

Efter de gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 3, 1. pkt., behandles fortjeneste eller tab ved udlodning af likvidationsprovenu fra bl.a. udloddende investeringsforeninger i det kalenderår, hvor foreningen endeligt opløses, efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Efter forslaget indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter 1. pkt. ved udlodning af likvidationsprovenu fra en udloddende aktiebaseret investeringsforening alene finder anvendelse i det omfang, udlodningen overstiger minimumsudlodningen for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet.

Minimumsudlodningen for tiden fra indkomstårets begyndelse til ophørstidspunktet skal, jf. lovforslagets § 10, nr. 5, beskattes som udbytte fra foreningen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Bestemmelsen indeholder forslaget om suspension af 25 pct. reglen i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt., i perioden fra beslutningen om opløsning af en udloddende aktiebaseret investeringsforening og indtil den endelige opløsning. Der henvises i det hele til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Ifølge den gældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2, anses aktier eller anparter for at være hovedaktionæraktier, når den skattepligtige ejer eller på noget tidspunkt indenfor de seneste 5 år har ejet 25 pct. eller mere af aktiekapitalen i et selskab. Ligeledes vil rådighed over mere end 50 pct. af stemmerettighederne medføre, at aktierne eller anparterne bliver hovedaktionæraktier. Ved bedømmelsen af om der ejes eller har været ejet 25 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne i relation til lovens § 11, stk. 2, vil aktier som tilhører eller har tilhørt selskaber, fonde m.v., hvorover en nærmere defineret personkreds på grund af aktiebesiddelse, vedtægtsbestemmelse, aftale eller fælles ledelse har eller haft bestemmende indflydelse, blive medregnet, jf. aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3.

Det har hidtil ikke været entydigt defineret i praksis, hvornår der foreligger bestemmende indflydelse

på grund af aktiebesiddelse. Ifølge praksis har bestemmende indflydelse ikke været anset for at foreligge i tilfælde, hvor der var tale om en rådighed over 33 1/3 pct. af stemmerne i et ikke-børsnoteret selskab. Tillige har bestemmende indflydelse heller ikke været anset for at foreligge i tilfælde, hvor aktiekapitalen og stemmerettighederne var ligeligt fordelt mellem to aktionærer i et ikke-børsnoteret selskab. De to afgørelser er offentliggjort i Tidsskrift for Skatter og Afgifter som henholdsvis 1987,53 LR og 1995,666 LSR.

Herudover har der været delte meninger om, hvorvidt der foreligger bestemmende indflydelse, såfremt aktionæren blot kan forhindre beslutninger om selskabets anliggender eller om det må kræves, at aktionæren aktivt kan formå selskabet til at træffe beslutninger i overensstemmelse med aktionærens ønsker. I den seneste afgørelse på området som er offentliggjort i Tidsskriftet for Skatter og Afgifter 1995,666 udtaler Landsskatteretten, at den dagældende bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 3, »måtte forstås således, at aktionæren skulle kunne formå selskabet til at træffe beslutninger, som han måtte ønske, hvorved han i realiteten kunne råde over selskabets aktiepost«. Hovedaktionærbegrebet bliver i dag defineret i § 11, stk. 2-4. Ved indførelsen af aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3, jf. lov nr. 1219 af 27. december 1996, er det tilkendegivet, at definitionen af hovedaktionærbegrebet ikke ændres ved lovændringen. Herved stiller gældende praksis krav om, at aktionæren skal kunne påvirke selskabet til at træffe beslutninger før der foreligger bestemmende indflydelse i relation til aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 3. Heraf kan udledes, at ifølge den hidtidige praksis har bestemmende indflydelse været anset for at foreligge, hvor der ejes over 50 pct. af aktiekapitalen eller rådes over mere end 50 pct. af stemmerne. Hermed har den hidtidige praksis været i overensstemmelse med den almindelige forståelse af begrebet i skattelovgivningen.

For at tydeliggøre bestemmelsens anvendelsesområde, foreslås det derfor, at definitionen af bestemmende indflydelse i forhold til ikke-børsnoterede selskaber indsættes i lovtæksten.

For børsnoterede selskaber har en ejerandel på 43,8 pct. i et konkret tilfælde været anset for tilstrækkeligt til at medføre, at personkredsen ansås for at have bestemmende indflydelse, jf. Ligningsvejledningen 2003, afsnit S.G.2.2.4.

For ikke utilsigtet at afskære aktionærer i børsnoterede selskaber fra at anvende bestemmelsen, kan en lavere ejerandel således under visse omstændigheder anses som bestemmende indflydelse. Afgørelsen vil